

קהל שערי אברהם-פרשת כי תשא-שיעור עיון בענין הכיור

מצוה בד היא שצוה הכהנים לרחוץ ידיהם ורגליהם כל זמן שיצטרכו להכנס בהיכל ולעבוד עבודה, וזו היא קדוש ידים ורגלים, והוא אמרו יתעלה ורחצו אהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל מועד. ומצות עשה זו יתחייב העובר עליה מיתה בידי שמים, רוצה לומר שכהן ששמש במקדש בלא קדוש ידים ורגלים חייב מיתה בידי שמים והוא אמרו יתברך שמו ירחצו מים ולא ימותו. וכבר נתבאר משפטי מצוה זו בשלמות בשני מזבחים. (כי תשא, הלכות ציאת המקדש פרק ט'):
1

כתב הרב המצוה ל"ג שנצטוו הכהנים לנצות בגדים לנדולה וכדו ולא יעזבו במקדש והוא אמרו יתעלה ועשית בגדי קודש לאהרן אחיך, ושאר דבריו צוה, ומלואו זו עם פשיטות כמזבז ואריכות המורה צניעות לא רציתי לנצל הלכות שימנה אותה אל מנה בלאוין מחסור בגדים ששימש (א) ודעמו זאת לומר דכיון שאין צלגישם בגדים שלא נשעת העבודה שזו מלוא ואין אלא הכשר העבודה שאם עבד נפשות מהן או ביותר תפקל עבודתו. והנה הוא חלק ממלאת העבודה (ב) ואם
2

ו עושיין במקדש כלים. מזבח לעולה ולשאר הקרבנות. וכיור וכנו לקדש ממנו הכהנים ידיהם ורגליהם לעבודה. ומקומו בין האולם ולמזבח משוך לדרום שהוא שמאל הנכנס למקדש. ומזבח לקטורת ומנורה ושולחן ושלושתן בתוך הקדש לפני קדש הקדשים: ו המנורה בדרום
3

(יח) כיור: לפי שאינו אלא להכשר מצוה לא מנה עשייתו למעלה עם שאר כלים, ולא היה אלא לרחוץ הכהנים ידיהם ורגליהם ומנאו אחר בגדי הכהנים ותקונם. פירושי רבי יוסף בכור שור על התורה / יוסף בכור שור / עמוד 187
הודפס מאוצר החכמה
4

הכיור וממנו היו ממלאין הכיור: מן כיור מצות קידוש. מניח ידו הימנית על גבי רגלו הימנית וידו השמאלית על גבי רגלו השמאלית ושוחה ומקדש. וכל החוצץ בטבילה חוצץ בקידוש ידים. ואינו מקדש כשהוא יושב מפני שהוא כעבודה. ואין עבודה אלא מעומד שנאמר לעמוד לשרת: ין וכל העובד והוא יושב תלל ועבודתו
משנה תורה > מהדורה חדשה < - ח (עבודה) / משה בן מימון (רמב"ם) / עמוד 61
הודפס מאוצר החכמה
5

בעינין כדמפרש לקמן: אמר קרא לשרת. או נגשתם אל המזבח לשרת איתקש קידוש לשרת: (י) אינו לריך

ובשלמא לפי פירוש רש"י צנחנים שם (ד"ה אמר קרא לשרת) דאיתקש קידוש לשרת, והיינו דקידוש לא הוי עבודה ושרת, אלא רק איתקש לשרת, יש לומר דהיקש זה מלמד שזרת הקידוש היא צעמידה, ומנא שמעיין לכל הקידושים צנחורה דצעו עמידה,
שיעורי רבנו יחיאל מיכל - יומא ב / פיינטשטיין, יחיאל מיכל / עמוד 443
הודפס מאוצר החכמה
7

לקידוש: בפנים. שהרי' הוקצעו לו מקום צעורה דכתיב ונתת את הכיור וגו' והתם כתיב ורחצו ממנו: בבלי

שם בגמ' מקדש כ"ש צפנים קידש כלי שרת מנחין כו' פירשי טעמא דמקדש צפנים משום דמקום הכיור צפנים. ואין זה טעם מספיק לפסול אם קידש צפון. ויותר ה' נראה כיון דלריך עמידה דלשרת כתיב ב' א"כ צפי נמי צפנים כמו שירות דעבודה דליכא צפון כ"ל. ולפי' אפי' עומד
שפת אמת > שו"ס < - קדושים / אלטר, יחודה אריה לייב בן אברהם מרדכי / עמוד 19
הודפס מאוצר החכמה
9

מקדש דוד קדשים סי' לג' ז"ל, יש לחקור במי כיור אי שייך דיחוי כגון שנטמאו והשיקן, כיון דאין בהם הקרבה ל"ש בהם דיחוי, או כיון דעושיין בהם עבודה דקידוש ידים ורגלים חשיב כמו עבודה כדאמרינן בפ"ב דזבחים (יט' ב) שייך בהם דיחוי. עכ"ל.
כללי דיחוי / רוזנר, אברהם בן צבי / עמוד 109
הודפס מאוצר החכמה
10

ע"ה הפסוק (שמות מ' י"א): "ומשחת את הכיור וכו' וקידשת אותו". לא כתוב "והיה קודש" בכיור²²⁶, וכן כהן גדול כתוב (שם י"ג) "והלבשת כו' ומשחת אותו וקדשת אותו". הענין, מפני שלדעתו מי כיור אין מועלים בהם, דניתנו לרחיצה ולהנות לכהנים²²⁷, וכן בגדי כהונה אין מועלין בהן דניתנו ליהנות בהן, כדאמר קידושין נ"ג ע"א²²⁸, ודר"ק.
חידושי אור שמת על השו"ס - זבחים / כהן, מאיר שמחה בן שמשון קלונימוס / עמוד 120
הודפס מאוצר החכמה
11

(א) סוטה די"ח צפי רצא כתב שתי מגילות לשתי סועות ומחקן לחוך כוס אחד וכו' מחקן צפי כוסות וחזר ועירבן מהו פי' אי ראוי להשקות מזכ לכל אחת ואחת כיון דמטורב צזה גם ממחיקה שלה, ולכאוי יש לדון דמ"מ אסור להשקותן דהא המים הם מי כיור שהוקדשו צכלי שרת וכדכתיב מים קדושים וכו' דמה שנמחק צשצילב שריא רחמנא לשחות ולא הוי צמעילב מ"מ מה שהינו שייך לה הא הוי הקדש ואסור צנהא. [ואע"פ שאם זינתה